

Sygnatura akt II AKa 35/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Robert Wróblewski

Sędziowie: SSA Jerzy Skorupka (spr.)

SSA Edward Stelmasik

Protokolant: Beata Sienica

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Ratajczyka

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2015 r.

sprawy **A. J.**

oskarżonego z art. 156 § 3 kk, art. 193 kk w związku z art. 64 § 1 kk, art. 190 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk, art. 157 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 19 listopada 2014 r. sygn. akt III K 36/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 19 listopada 2014 r., III K 36/14 uznał za winnego:

I. A. J. tego, że w dniu 02 grudnia 2013 r. w M. spowodował ciężkie obrażenia ciała u M. K. w postaci choroby realnie zagrażającej życiu w ten sposób, że zadał pokrzywdzonemu dwa uderzenia nożem powodując u niego obrażenia ciała w postaci ran ciętych szyi z przecięciem prawej żyły szyjnej zewnętrznej i powierzchniowych naczyń krwionośnych z następowym krwawieniem żylnym, które doprowadziło do powstania wstrząsu krwotocznego, w konsekwencji którego doszło w dniu 04 grudnia 2013 r. do śmierci M. K., którą mógł i powinien przewidzieć, tj. przestępstwa z art. 156 § 3 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznał A. J. za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku z tym, że przyjął, że w sprawie VI K 531/06 Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze za przestępstwo z art. 190 § 1 kk wymierzono A. J. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, tj. przestępstwa z art. 193 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 193 wymierzył mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. uznał A. J. za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku z tym, że przyjął, że w sprawie VI K 531/06 Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze za przestępstwo z art. 190 § 1 kk wymierzono A. J. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, tj. przestępstwa z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 190 § 1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. uznał A. J. za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 157 § 2 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. uznał A. J. za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku z tym, że przyjął, że w sprawie VI K 531/06 Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze za przestępstwo z art. 190 § 1 kk wymierzono A. J. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, tj. przestępstwa z art. 190 § 1 kk w zw.z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art.190 § 1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzył A. J. karę łączną pozbawienia wolności w wysokości 7 (siedmiu) lat;

VII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył A. J. okres tymczasowego aresztowania od dnia 04 grudnia 2013 r. do dnia 19 listopada 2014 r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócił dowody rzeczowe:

- A. J.: koszulkę T-shirt koloru szarego, bluzę dresową koloru czarnego z czerwonym pasem, bluzę dresową z kapturem koloru szarego, spodnie L. z paskiem koloru niebieskiego, spodnie dresowe koloru czarnego, kurtkę koloru niebieskiego, parę butów koloru ciemnego, ścierkę koloru białego, koc koloru czerwonego, poszewkę, materac, szklaną butelkę z napisem (...), puszkę z napisem (...) i (...), kurtkę koloru brązowego, szklany słoik, kłapek koloru niebieskiego i koc;

- P. S.: spodnie dżinsowe koloru ciemnego (...) wraz paskiem koloru czarnego, bluzę z kapturem koloru niebieskiego;

- G. K.: spodnie sztruksowe koloru brązowego, podkoszulek koloru białego, koszulę w kraty, skarpety – dwie sztuki, sweter koloru czarnego i buty;

IX. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił A. J. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Z wymienionym wyrokiem nie zgodził się obrońca oskarżonego, zaskarżając go w części dotyczącej wymiaru kary pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I i kary łącznej orzeczonej w punkcie VI, zarzucając rażąca niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary jednostkowej i kary łącznej wobec okoliczności sprawy, a zwłaszcza postawy i zachowania oskarżonego oraz pokrzywdzonego, naruszenie dyrektywy wymiaru kary z art. 53 KK, które to okoliczności przemawiają za złagodzeniem orzeczonej kary pozbawienia wolności.

W konkluzji apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez orzeczenie za czyn I kary 3 lat pozbawienia wolności oraz kary łącznej w wymiarze 4 lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny we W., co następuje. Apelacja jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 457§2 KPK. Wbrew wywodom apelacji, przy wymiarze kary za czyn przypisany oskarżonemu w punkcie I części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku, sąd uwzględnił postawę i zachowanie oskarżonego oraz pokrzywdzonego. Znajduje to wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, gdzie stwierdza się, że „jako okoliczność korzystną dla oskarżonego sąd przyjął to, że w swoich pierwszych wyjaśnieniach przyznał się do spowodowania ran u pokrzywdzonego, że dokładnie opisał przebieg zdarzenia [...], że wyraził żal z tego co się stało, że jego kolega nie żyje, że nie powiadomił od razu pogotowia ratunkowego”. Sąd a quo dał wiarę oskarżonemu, że podał pokrzywdzonemu ręcznik (ścierkę kuchenną), aby zatamował krew z ran na szyi oraz, że chciał wezwać pogotowie ratunkowe, lecz zrezygnował z tego po wypowiedzi pokrzywdzonego, że „nie należy nic robić”. Tym samym, podniesiony w apelacji zarzut okazał się gołosłowny.

Nie może być też mowy o naruszeniu przez sąd pierwszej instancji przepisu art. 53 KK, choćby z tego powodu, że w uzasadnieniu apelacji nie podano żadnego argumentu uzasadniającego wymienione uchybienie, a w ocenie sądu odwoławczego, w sprawie nie występują żadne okoliczności uzasadniające podniesienie określonych kwestii z urzędu. Wymierzając oskarżonemu A. J. karę za czyn przypisany mu w punkcie I części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku,

sąd meriti postąpił zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 53§1 KK, uwzględniając okoliczności, o których mowa w art. 53§2 KK.

Odnosnie do zarzutu rażącej niewspółmierności kary łącznej wymierzonej oskarżonemu w punkcie VI części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku, w apelacji nie przedstawiono żadnego rzeczowego argumentu.

Mając to wszystko na względzie, orzeczono, jak na wstępie.